

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

Ioannes Auila Apost. Bæt. n. 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

Ioannes
Avila ma-
gnus virtu-
tis Magi-
ster Socie-
tatis per-
studiosus,
& com-
mendator.

Illam est Dei
donum ac
munus o-
pusque di-
vina sa-
pientia.

Laboribus
exercita, ut
Christi ve-
stigijs infi-
stat.

I. **A** IOANNE AVILA Apostolo Bætico, & Societatis' persua-
dioso commendatore. Hunc S.P. Ignatius edocendum puta-
vit de Salmanticensibus turbis, quidque ipse providendum contra cen-
suisset, ut fama sui Ordinis, quæ necessaria est causas animarum tra-
stantibus, integræ servaretur. Quibus literis vir tantus peraman-
ter, & officiose rescripsit. Dei Donum, & Munus prædicans,
quod sibi ab ipso iam inde Societatis ortu intelligere, ac sen-
tire datum esset, id manifestum diuinæ Sapientiæ Opus esse,
magnamque eius, cum in eos, qui Societati se adijcerent,
tum in ceteros, qui per eam in virtute erant profecturi mise-
ricordiam, atque clementiam. Hec ille 1. Par. Hist. Soc. lib. 9.
num. 59. Et num. 60. probavit consilium B. Patris. Ut ab Sede A-
postolice præsidium aduersus eos, qui diuino Operi se oppo-
nerent, peteretur, quo eorum frænarentur ora, qui sermoni-
bus suis, siue recta ex mente profectis, siue peruersa, in su-
spicionem illud vocarent. Verumtamen nunquam post con-
ditum Orbem, non fuisse virtutem, quæ exerceretur, ac vi-
tium quod exerceret. Nec tam cælesti Domino placere famu-
los suos rebus præclare gerendis, quam aduersis alacriter, &
cum fiducia perferendis. Atque alioqui verus à simulato ser-
uus, quo internoscetur, inquit, nisi præsto sit, quasi lapis Ly-
dius, infectatio? Aquila pullos suos obiectu Solis explorat,
metalla Argentarij corticula, Christus famulos suos receptibi-
les camino humiliationis. Deniq; qua via Caput præcessit, hac
subsequendū est membris. Quæ ideo libenter commemoro,
quia

quia re ipsa in hac Sancta Societate fieri confido. Hæc, & id genus multa ad Ignatium Auila. Et ibidem num.61. tam præclare de hoc Ordine sentiebat, & loquebatur, ut affirmaret, Nihil se tam dolere, quam quod per ætatem, & valetudinem ei se se adiungere cum eius vltu, fructuque non posset. Discipulos tamen suos ad illum, quotquot posset, summa voluntate missurum.

Dolet Auila sibi non esse atque Societati idoneam, mittit tamen ad eam discipulos suos.

AB EODEM: Qui agens Corduba cum alumnis sue disciplina, qui simul nostros in ea Vrbe conspexit, pro qua re egregie laborarat magnitudinis gaudij elatus in Canticum Simeonis erupit, Nunc dimittis seruum tuum Domine, &c. Ita Par. 1. Hist. Soc. lib. 13. num.42. Et cum Natalis noster Iacobum Guzmanum, & Gasparem Loartem sue disciplinae Viros, Societati adscribendos secum in Italiam duceret; aliqua vir magnus Auila monita profecturis dedit, quæ his verbis auspiciatus est. Quoniam ad eam Societatem acceditis, quæ subleuandis animis tota versatur, ante omnia proponite, & persuadete vobis, vestrum id esse vnum fouere, atque alere voluntatem de omnibus benemerendi, & precibus apud Deum de salute omnium esse sollicitos, &c. Ibidem lib.

Eiusdem gratulatio de Collegio Cordubensi. Luc. 2. 29.

Societas in subleuandis animis tota versatur.

14. num. 57.

AB EODEM: Qui (teste Michaelè Turriano) literis ad B. Ignatium) tam ex animo complectebatur, & excipiebat spiritum Societatis, & cuncta eius Instituta, ut diceret; Id se facere naturali quadam quasi proprii amoris illecebra, quod omnia plane congruebant cum ea forma, quam in animo suo ipse descripserat: id esse quod suo in spiritu sentiebat, ac sentit. Verum se Paranympum instar Ioannis fuisse, & gaudio gaudere propter sponsum. Nec aliter sibi contigisse, atque si puer conetur lapidem ingentem attollere, qui dum præ virium infirmitate rem nunquam perficit, vir superueniens robustus, pro virium magnitudine nullo negotio tollit, suoque loco aptè constituit. Quo simili vir modestissimus se ipsum paruulum cum viro valido ac Gigants conferebat Ignatio. Ita Ibid. num.60. Quis tandem, tale conceperat de Societate iudicium, quod non possit contineri.

In eam 100 annis Auile amor, & estimatio. Luc. 1. 17.

Quanta sit
felicitas
illius Col-
legium ha-
bere.

tineri, quin exclamaret, Felicem plane Montellam, cui Collegium habere Societatis contigisset: publicos seruos esse homines Societatis: atque adeo apud se ita quemque statuere debere, totidem se raræ fidei solertiæque mancipia videre sua, quot ex ea viros videret. *Hæc ille Par. 2. Hist. Soc. lib. 5. num. 59.*

2. A RVARDO TAPPERO Louaniensis Academiae Cancellario dignissimo, qui dum P. Adriani ab Adriano solemnem professionem excepit, egregium Societati testimonium edidit: thesique posita ex Euangelio S. Ioannis, Mandatum nouum do vobis, vt diligentis inuicem, sicut & ego dilexi vos, ad frequentissimam multitudinem sic exorsus est. In lege veteri carnalibus, rudibusque Iudæis mandatum fuit, diliges proximum tuum, sicut teipsum: hoc vero nouo Christi mandato quemadmodum S. Cyrillus exponit, iubentur discipuli diligere proximum supra se ipsos, nempe sicut Christus dilexit nos. Idque est quod hæc sancta, & noua IESV Societas studet, hoc eius filijs propositum est, ex hoc nouo Christi mandato nihil Charitate fraterna prius habere, sui nullam rationem ducere, se ipsos exinanire, totos se ad Dei honorem & salutem proximorum effundere, quemuis laborem, quoduis discrimen subire, denique vitam ipsam pro Christo, & animarum salute contemnere. Nouus inauditique charitatis modus, quem Christus Dominus transiturus ex hoc mundo ad Patrem, commendauit suis. Hoc itaque nouum mandatum pro fundamento & radice Sancta hæc Societas habet. Qui enim ei se mancipant, non vni cuiquam, vt aliæ Religiosæ Familiæ, charitatis officio se dedicant, sed plane omnibus, ad quascumque terrarum oras mittantur. Quod quidem adeo præstans, & sanctum est, vt omnem superare intelligentiam videatur: mirumque non sit, si hæc Sancta Societas cognoscatur à paucis. Quæ meritò plane sanctissimo IESV Nomine appellatur, non vt quidam peruersè dicunt, quasi alij sint de Societate Diaboli: sed quia Dominum IESVM, eiusque Apostolos præ-

Ioan. 13.
34.

Matth. 22
39.

Sancta &
noua IESV
Societas.

Ioan. 13. 1
In dilectio-
nis manda-
to radicata.

A IESV
nominatur,
quia Iesum
& Aposto-
los secta-
tur.